

καὶ παντὶ ἀγρυπνοῦντι ὁ σκοπός, θὰ ἀντιτάξωμεν τηλικαύτην ἀντίστασιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἢν ἡμεῖς θεραπεύομεν, ὅστε θὰ καταστῇ ἀδύνατος ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐπιθυμίας καὶ ἡ ἡττα περὶ ἡμέν τῆς ἐπιστήμης! Ζῷμεν ἀπὸ πολλοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ γιγνώσκομεν τὰ ἀπὸ πολλοῦ περὶ ἡμέν γιγνόμενα. Τπηρέζαν καὶ ὑπάρχουσι περὶ ἡμέν ίδιοτελεῖς πνευματικοὶ προδόται τοιοῦτοι, ὅστε συγκρινόμενοι πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἐβραΐτης καὶ οἱ ἄλλοι προδόται οἱ πολιτικοὶ, ἀποδείκνυνται περιφανέστατοι εὐεργέται, ἀξιωταῖς μηδεσπλείων καὶ ἀνδριάντων! Ἀλλὰ τῶν τοιούτων καταπτύστων προδοτῶν φωραθέντων ἡ κατηργυμένη βρευλεία πρὸ πολλοῦ κατέρρευσε, καὶ τούτο μηδέποτε οἱ κύριοι οὗτοι λησμονείτωσαν.

«Οὐ γάρ ἔστιν, —οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενοι δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἰς μὲν ἀπαξὶ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει, καὶ σφόδρα γε ἡνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἀντύχη, τῷ χρόνῳ δὲ φωράται καὶ περὶ αὐτὰ καταρρέει».

ΠΟΙΚΙΛΑ

Χρησιμότης τῆς ἀμμωνίας ἐν τῷ οἴκῳ. — Εἶναι πολὺ καλὸν νὰ ἔχῃ τις πάντοτε ἐν τῷ οἴκῳ του φιλαίδια ἀμμωνίας ἡρακιόμενης, ἢν δύναται νὰ προμηθεύηται ἀντὶ ἀσημάντου δαπάνης ἐκ τοῦ ποώτου τυχόντος φαρμακείου. — Εἰς πλείστας περιστάσεις δύναται νὰ γίνη χρῆσις αὐτῆς καὶ μάλιστα ἐν τισι λίας ἐπωφελῶς.

— Ολίγαι σταγόνες ἀμμωνίας ἐντὸς ἐλαφρῶς χλιαροῦ ὕδατος, ἀπαλύγουσι καὶ καθαρίζουσι τὸ δέρμα.

— Η εἰσπνευσις τῶν ἀτμῶν τῆς ἀμμωνίας ἐπιφέρει καταπράσινον καὶ ἐνίστει θεραπείαν τῆς κεφαλαλγίας.

— Αἱ ἐπὶ τῶν θυρῶν ἐπικεκολλημέναι μεταλλικαὶ πλάκες καθαρίζονται προστριβόμεναι δι᾽ ἔριούχου ἐμπεποτισμένου δι᾽ ἀμμωνίας.

— Συνιστᾶται ὁ καθαρισμὸς τῶν ταπήτων διὰ σπόγγου βεβρεγμένου ἐν ἀμμωνιούχῳ ὕδατι, ὥπως οὕτω καὶ οἱ χρωματισμοὶ αὐτῶν γίνονται ζωηρότεροι.

— Αἱ ὕελοι τῶν περαθύρων καθαρίζονται πολὺ εὐκολώτερον περὶ διὰ σάπωνος, πλυνόμεναι δι᾽ ὕδατος ἀμμωνιούχου. (Ἐντὸς 10 ὥραδων ὕδατος διάποτον ταῖς 3—4 κοχλιάρια ἀμμωνίας).

— Αἱ ἐπὶ τῶν φορεμάτων κηλίδες τῶν λιπῶν ἔξαλειφονται, ἐάν προστριβὴ πρῶτον καλῶς τὸ κηλιδωμένον μέρος διὰ λίαν ἡρακιόμενης ἀμμωνίας, ἐπιτεθῇ λεπτότατος χάρτης ἡ ὑφασμα μεταξωτὸν καὶ στιλωθῇ κατόπιν διὰ τοῦ θερμοῦ σιδηροῦ. (Οπως σιδηρώνονται τὰ ἀσπρόρρουχα ἀνευ κόλλας).

— Αἱ δὲ δι᾽ ὅζεων κηλίδες τῶν φορεμάτων ἔξαλειφονται διὰ τῆς χρήσεως πυκνῆς ἀμμωνίας. Κατόπιν γίνεται χρῆσις χλωροφοριμού ὥπως τὸ ὑφασμα ἐπαναλαβῇ τὴν ἀρχικήν του χροιάν.

— Αἱ ψήκτραι καὶ τὰ κτένια καθαρίζονται ἐμβαπτιζόμενα ἐντὸς ἀμμωνιούχου ὕδατος. Βέβηγμενα κατόπιν ἀποξηραίνονται εἰς τὸ πῦρ, ἢ καλλιον εἰς τὸν ἥλιον.

— Αἱ φλανέλλαι καὶ τὰ μάλλινα ἐν γένει σκεπάσματα καθαρίζονται ἐντελῶς ἐμβαπτιζόμενα ἐντὸς καδου περιέχοντος δάλυμα σάπωνος καὶ ὀλίγην ἀμμωνίαν.

— Μίγματος ἐξ ἵσων μερῶν ἀμμωνίας καὶ τερεβίνθινης χρησιμοποιεῖται πρὸς καθαρισμὸν τῶν κηλίδων τῶν ζωγραφιῶν, καὶ ἐδὲ ἀκόμη αὐται εἰσὶ πρὸς χρόνου.

— Τὰ ἐξ ἀργύρου, χυροῦ καὶ νικελίου σκεύη προστριβόμενα μὲν ἔριούχον βεβρεγμένον δι᾽ ἀμμωνίας καθαρίζονται καὶ ἀναλυμβάνουσιν ὅλην τὴν ζωηρότητα καὶ λάμψιν. — Επίσης καὶ οἱ ἀδάμαντες.

— Ο πεπλακιώμενος χλκός ἀναλαμβάνει τὴν συνήθη αὐτοῦ μεταλλικὴν ὄψιν, ἐδὲ διαβοχχὴ διὰ πυκνῆς ἀμμωνίας καὶ προστριβὴν ἰσχυρῶς διὰ ψήκτρας. Εκπλύνεται κατόπιν δι᾽ ὕδατος.

‘Εννοεῖται διτι, πρὸς ἀβλαβῆ καὶ ἐπιτυχῆ χρῆσιν τῆς ἀμμωνίας διὰ τοὺς προειρημένους σκοπούς, πρέπει προηγούμενών ἔκκτος νὰ κάμη δοκιμάς τινας ἐπὶ τεμαχίων ὑφάσματος, μεταλλων ἀχρήστων κλ. μέχρις οὐ ἀποκτήσῃ τὴν ἔξιν καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς προστριβῆς καὶ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀμμωνίας καὶ κατόπιν νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸν καθαρισμὸν τῶν ἐν χρήσει ἀντικειμένων.

■ ■ ἀιματινέα ὡς φάρμακον πρόχειρον.

Εἰς τὴν καταρροὴν ὧφελεῖ πολὺ ἡ διαδοχικὴ εἰσπνευσις ἐπὶ 3—4 φορὰς τῆς ἀμμωνίας: ἐπέρχεται δὲ ἀποτελεσματικὴ καὶ βεβαία θεραπεία, ὅταν γίνηται χρῆσις τῆς ἀμμωνίας ἐγκαίρως, εὐθὺς ὡς αἰσθανθῇ τις τὰ πρώτα, συμπτώματα τοῦ κρυολογήματος.

Εἰς δὲ τοὺς συνηθίζοντας νὰ κάμνωσι καθημερινὸν λουτρὸν δι᾽ ἀπλοῦ ὕδατος συνιστάται ἀυτῷ προσθήκη ὀλίγης ἀμμωνίας: ἐπενεργεῖ ἀγάπη κατὰ τὴν δυσκρέστου ὄσμην τοῦ σώματος τῆς ἐκ τῆς διαπνοῆς καὶ τοῦ ἴδρωτος προκκλουμένης, συνέχα μὲν δὲ συντελεῖ εἰς τὸν καθαρισμὸν καὶ τὴν ἀπάλυνσεν τοῦ δέρματος. Επίσης καὶ εἰς τὴν ἐκ τῆς οἰνοποσίας ζάλην καὶ εἰς τὴν μέθην ὠφελεῖ ἡ πόσις μικροῦ κυπέλλου ὕδατος μετά τινων σταγόνων (4—5) ἀμμωνίας.

Πῶς πρέπει νὰ τρώγονται καὶ νὰ βράζωνται τὰ ωζά.

— Εκ τῶν θρεπτικοτέρων οὔσιῶν, ἃς μεταχειρίζεται διὰ ὄνθρωπος πρὸς τροφήν του εἶναι καὶ τὰ ωζά τῆς ὄρνιθος: ἡ θρεπτικὴ των δύναμις, τὸ εὔχυμον τῆς γεύσεως, τὸ πολυποίκιλον τοῦ μετασχηματισμοῦ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐδέσμασιν καθίστασι τὰ ωζά περιζήτητα καὶ εὐχρηστάτατα εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν, ἀπὸ τῆς πτωχικῆς καλύβης, τοῦ χωρικοῦ μέχρι τῆς πολυτελεστάτης τραπέζης τοῦ ἐκατομμυριούχου. Η καλλιτέρω καὶ ωφελιμωτέρω χρῆσις εἶναι τὸ τρώγειν αὐτὰ βραστά. Ως πρὸς τὸ ζήτημα ὅμως τοῦ πόσον πρέπει νὰ βράζωνται διαφέρουσι πολὺ καὶ ὅρεζεις τῶν διαφόρων ἀνθρώπων ἀλλοι τὰ θέλουσι πολὺ σφραγτά, ἀλλοι μελάτα, ἀλλοι ὅλως διόλου repouſά εἰσὶ δέ τινες (χοιδοί θεάτροι, ψήλται, κλπ.) τρώγοντες κύτα ωζά. Διὸ καὶ διάφοροι μέθοδοι καὶ μηχανήματα ἐπενοήθησαν κατὰ καριοὺς δι᾽ ὧν νὰ ἐπιτυγχάνῃ ἔκκτος τὸν βρασμὸν τῶν ωῶν ἀκριβῶν σύμφωνα μὲ τὴν ὄρεξιν του. Η ὑγιεινὴ παραγγέλει νὰ τρώγονται τὰ ωζά με-

λάτα διὰ τὸ εὔπεπτον ὅπως ἐπιτύχωσιν ὅμως εἰς τὸν βραχυμόν, ἔλλοι μὲν τὰ βράζουσι μὲ τὸ φρολόγιον ἀνὰ γειρας ἀφίνοντες αὐτὰ ἐπὶ τρία περίπου λεπτὰ ἐντὸς τοῦ ζέοντος ὕδατος, ἔλλοι δὲ μετροῦσι μέχρι τοῦ 100 καὶ ἔλλοι ἄλλως. Ο. κ. Balerd, καθηγητής, υποδεικνύει τὸν ἔξτης ἀπλούστατον τρόπον:

Νὰ γένωμεν ἐντὸς τῆς χύτρας τόσα ποτήρια ὕδατος ὃσα αὐγὰ προτιθέμεθα νὰ βράσωμεν, καὶ νὰ θέτωμεν τὸ ὕδωρ ἐπὶ τοῦ πυρός. «Αμαράρχει τὸ βραχυμόν, νὰ βίπτωμεν τὰ αὐγὰ ἐντὸς καὶ νὰ ἀπομακρύνωμεν ἀμέσως τὴν χύτραν ἐκ τοῦ πυρός, καὶ οὕτως ἔχουσαν νὰ τὴν ἀφίνωμεν εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα καὶ σκέψην καλύμματος ἔως οὐ νὰ κρυώσῃ τὸ ὕδωρ. Τότε ἔξαγομεν τὰ ὡὰ καὶ θὰ εἶνε βραχυμένα καταλλήλως πρὸς βρῶσιν. Ἐννοεῖται ὅτι δυνάμεθα νὰ τὰ ἔξχαγόμεν πρὶν ἢ ἐγενέλως κρυώσῃ τὸ ὕδωρ διὰ νὰ εἶνε ὀλίγον θερμά, χωρὶς τὸ τοιούτον νὰ ἐπιφέρῃ μεταβολήν τινα εἰς τὴν ἔψησιν αὐτῶν.

Τὸ ξύλον ἀντέχει εἰς τὴν καταστροφὴν ἐκ τῶν μεταβολῶν τῆς θερμοκρασίας ἐκνιδωταὶ καλῶς διὰ κεκρεσμένης διαλύσεως θαλασσού ἀλατος Πρὸς τοῦτο δὲ ἐμβριπτίζεται καὶ ἀφίνεται ἐπὶ πολλὰς ημέρας ἐντὸς τοῦ εἰρημένου διαλύματος.

ΕΡΩΤΗΡΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Διατί τὸ ψύχος προκαλεῖ τὸν κρότον (τὸ τρίξιμον κοινῶν) τῶν ὁδόντων;

Ἐπειδὴ τὰ δέρματα τῶν παρειῶν ἔχει ἀρθρίσαντα αἰσθητηρίων καὶ κινητηρίων νεύρων, διακλαδίζομένων εἰς τὴν χώραν ταύτην, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν μεγάλου ψύχους ἐρεθίζονται ταῦτα καὶ προκαλοῦσι ζωηρὰς συστολὰς καὶ διαστολὰς ὅλων τῶν μυῶν τῶν παρειῶν, ὡς ἐκ τοῦ ὅποιου συμβαίνουσι διαδοχικαὶ καὶ ἀλεπόστηληλοι συμπλησιάσεις καὶ ἀπομακρύνσεις τῶν σιαγόνων καὶ ἐπομένως αἱ συγκρούσεις τῶν ὁδόντων.

Ποῖον εἶνε τὸ ταχυπορώτερον ζῶον;

Οἱ καλλίτεροι δρομεῖς ἐκ τῶν ἐπιγείων ζώων, εἶνε αἱ στρουθοκάμποι, ἔντονοι ἔλαχιστοι καὶ τὸ ὄνομα **Δρομεῖς** (Cursores). Εἶνε τὰ μεγαλείτερα τῶν πτηνῶν ὑψούς μέχρι 2 καὶ 2 1/2 μέτρων, μὲ πόδες ὑψηλούς, παχεῖς καὶ σωρώδεις, ἀπολήγοντας εἰς δύο δακτύλους, Ἀρρικανικὴ στρουθοκάμπος (Struthiomelus) ἢ εἰς τρεῖς, Ἀμερικανικὴ στρουθοκάμπος ἢ Rhea (Rhea americana). Τρέφονται ἐκ φυτῶν καὶ εἶνε λίχνιον φρέγοι. «Οταν ἡ στρουθοκάμπος τρέχῃ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ταχύτητος, δύναται γε διανύσῃ διάστημα 100 καὶ τι πλέον χιλιομέτρων καθ' ὥραν, οἱ πόδες τότε φαίνονται ὡς νὰ μὴ ἐγγίζωσιν εἰς τὴν γῆν κατέδυνατει ὁ ὄφθαλμός νὰ περικολουθήσῃ τὰς κινήσεις των, ἀπαρχόλαστα ὥπως εἰς τοὺς κύκλους τῶν τροχῶν τῆς δρομαίως τρεχούσης ἀριδέης.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν 4 (16). Φεβρουαρίου ὁ περικλεῆς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Τένης Ἐρνέστος Haeckel συνεπλήρωσε τὸ 57. ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, γεννηθεὶς τῇ 4 (16). Φεβρουαρίου τοῦ 1834. ἐν Potsdam. Εἶησαν μακρὰ τὰ ἔτη τοῦ μεγάλου φυσιοδίφου καὶ ἀνδρός.

* * *

Ἐν τῷ μηνιαίῳ περιοδικῷ συγγράμματι Nord und Süd ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως (ἐν τῷ φυλλαρδίῳ τοῦ Ἰανουαρίου) ὑπὸ τοῦ Ἐρνέστου Katscher μελέτη ἐπιγραφομένη «Μετεμεισμός, πνευματισμός καὶ ὑπνωτισμός» καὶ πληροῦσσα δέκα τέσσερας περίπου σελίδας τοῦ εἰρημένου περιοδικοῦ (σελ. 31—45).

* * *

Ἐν τῇ Revue philosophique de la France et de l'Étranger ἐδημοσιεύθη (ἐν τῷ φυλλαρδίῳ τοῦ Ἰανουαρίου) ὑπὸ τοῦ Ιουλίου Soury μακρὰ διατριβὴ (44 σελίδων) ἐπιγραφομένη «Ἡ φυσιολογικὴ ψυχολογία τῶν πρωτοζωάριων».

ΔΗΔΩΣΙΣ

Κατὰ παρόκλησιν πολλῶν ἐκ τῶν κ.κ. συνδρομητῶν, οἵτινες ἔνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως των δὲν πόνηνθοσαν ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας (15 Φεβρουαρίου) νὰ ἀποστείλωσι τὰς συνδρομάς των λαμβάνοντες τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς δῶρα, δηλοῦμεν ὅτι παρατείνομεν τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Στ. Χωνόν, Κάιρον ἐλήφθησαν. — κ. Θάλην, Σμύρνην ἐπιστολὴν Σας ἐλάσσομεν. — κ. Γ. Χαλόρτην, Μέγαραφύλλα ἀποστέλλομεν. — κ. Θέδδ. Παππαδόπουλον, Πάτρας δῶρα ἀποστέλλομεν καὶ ἐκ δευτέρου. — κ. Κύριλλον Βασιλείου, Δεμησόδον ἀποστέλλομεν ὑπὲν 9 σειράς Προμηθίως ἐπιστολὴν ἔχετε ταχυδρομικῶς. — κ. κ. Εύστ. Πανουστόπουλον, καὶ Σ. Καλλιοτζῆν, Γαστούνην ἐλήφθησαν, δῶρα ἀποστέλλομεν. — κ. Δ. Εύαγγελίδην, Τήνον ἐλήφθησαν δῶρα ἀποστέλλομεν. — κ. Π. Τρούκην, Λεβαδείαν ἐλήφθησαν δῶρα ἀποστέλλομεν. — κ. I. Φραγγόπουλον, Αΐδινιον ἀπάντησιν ταχυδρομικῶς. — κ. Παλαιολόγον, Δεμησόδον ἀποστείλατε συνδρομάς. — κ. Γεώρ. Παπανικολάου, Γεράκιον ἀποστείλατε συνδρομάς. — κ. Ζαχαριάδην, Ιατρόν, Πόδον ἀποστείλατε συνδρομάς. — κ. Θεόλογον Δημητριάδην, Σμύρνην ἀποστέλλομεν καθυστερήσαντα φύλλα. — κ. κ. ἀδελφούς Δεπάστα, Κωνιτόπολιν ἀποστείλατε συνδρομήν πέμπτου συνδρομήτος.